

[Miljøministeren]

minde om, at man tidligere har prøvet at lave en eller anden genial løsning, uden at det lykkedes. Jeg tror, det var i 1983, man indførte en amnestiordning, hvor man sagde, at hvis folk havde boet ulovligt i et vist antal år, skulle de have lov til at blive boende, og derefter skulle man forhindre alle andre i at gøre det. Det førte til en række absurde resultater: Folk, der ikke havde overtrådt loven, ville gerne ind under den samme regel, men blev afvist, fordi de ikke kunne dokumentere, at de havde overtrådt loven i det antal år, som amnestiet indebar, og andre, som kun havde overtrådt loven i det halve tidsrum, kunne heller ikke få ret. Og efter at man havde gennemført dette absurde initiativ, viste det sig, at det slet ikke løste problemet, men at ulovlighederne fortsatte.

Derfor er der efter min mening kun to løsningsmuligheder: Enten ophæver vi sommerhusbegrebet, så alle kan bo, hvor de vil, som Fremskridtspartiet foreslår. Men konsekvensen bliver, at vi får en række dårlige sommerhusområder og en række dårlige villaområder og mister de rettigheder, som vi har tilkæmpet os i EF. Det er det ene alternativ, og jeg synes, man kan glæde sig over, at et stort flertal har afvist det. Eller også gør man, som regeringen påpeger, nemlig at man sammen med kommunerne foretager en detaljeret vurdering af de reelle problemer med henblik på at se, hvordan reglerne og deres håndhævelse kan ændres, så man både kan sikre det menneskelige aspekt og hensynet til planlægningen og rekreative hensyn. Kommunerne er gået meget konstruktivt ind i dette arbejde. De har indkaldt til en konference i august måned, og vi bistår dem gerne; men vi skal selvfølgelig ikke løse problemerne ved helt at afskaffe det store gode, at Danmark har en betydelig bestand af fritidshuse, som mange familier er vældig glade for.

Jeg er ligesom hr. Aage Brusgaard vældig glad for forløbet af debatten i dag, fordi den har vist, at der er tilslutning til regeringens opfattelse: Vi skal løse de konkrete problemer, men vi skal på den anden side ikke ødelægge grundlaget for sommerhuslovgivningen og den særlige EF-regel, vi har her i Danmark.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Hr. Aage Brusgaard spurgte mig, om jeg vil have politiet til at sætte 350.000 familier på ga-

den, og jeg vil gerne gentage, hvad jeg sagde i mit første indlæg; jeg har for en gangs skyld lavet et manuskript.

Jeg sagde, at det er et problem med de mange familier, der bor ulovligt, og derfor skal man finde en lempelig måde at administrere reglerne på, så folk har mulighed for at få deres forhold bragt i orden uden at stå uden tag over hovedet og uden trussel om bål og brand. Det var helt tydeligt, hvad jeg sagde.

Og så er der det med de 350.000 familier. Nu taler hr. Aage Brusgaard godt nok skiftevis om mennesker og familier, og det er der jo lidt forskel på. Jeg fik overrakt den artikel, hr. Aage Brusgaard refererede til, og den er fra det hæderkronede blad Jyllands-Posten; nu har journalister og tal det jo omtrent som ild og vand med hinanden, men vi er nogle stykker, der har lært at regne i skolen, og jeg mener, at hr. Aage Brusgaard som morsingbo også har lært det. 350.000 familier er ca. 1 million mennesker, og det svarer til 20 pct. af Danmarks befolkning. Kære hr. Aage Brusgaard, det er da ikke et tal at referere, det er da fuldstændig skørt. Vi har kun omkring 200.000 sommerhuse i hele landet, så selv om man har en god sag at kæmpe for, kan man jo godt forholde sig lidt til realiteterne.

Den fg. formand (Ahlmann-Ohlsen):

Hvis man ønsker ordet, skal man bede om ordet.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Hvis hr. Ole M. Nielsen ikke tror på det, Jyllands-Posten skriver, er det et problem mellem Jyllands-Posten og hr. Ole M. Nielsen og ikke et problem for mig.

Men det, der bragte mig herop, var egentlig, at miljøministeren nævnte, at hvis man sagde ja til vores forslag, ville det ikke løse nogen problemer, men skabe nogle nye. Miljøministeren har haft ordet to-tre gange, men han har ikke nævnt et eneste område, hvor regeringen ville gribe ind og ændre de kaotiske tilstande, vi har i øjeblikket. Jeg synes nok, at når vi har en miljøminister med en embedsmandsstab bag sig, som vi andre ikke har til rådighed, burde miljøministeren i det mindste her fra talerstolen komme med nogle eksempler på, hvilke ændringer regeringen ønsker for at løse